

BÀI DỰ THI

**Cuộc thi: “BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI
(LẦN 4) NĂM 2025”**

Thông tin

Bài dự thi: Cảm nhận về tác phẩm Nhật ký trong tù

– Tác giả: Chủ tịch Hồ Chí Minh

Họ và tên: Nguyễn Ngọc Hoài Thương

Khoa: Truyền thông sáng tạo

Email: nguyenngochoaithuong58@gmail.com

Cảm nhận về tác phẩm Nhật ký trong tù – Tác giả: Chủ tịch Hồ Chí Minh
© 2025 bởi Nguyễn Ngọc Hoài Thương được cấp phép theo
CC BY-SA 4.0.

MÃ BÀI DỰ THI
(Do Ban tổ chức ghi)

THÔNG TIN DỰ THI
CUỘC THI “BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI (LẦN 4) NĂM 2025”

1. Thông tin bài dự thi của thí sinh

Hình thức:

- Bài viết cảm nhận
 Video clip
 Tranh vẽ

Tên sản phẩm dự thi: Nhật ký trong tù

Thông tin tên cuốn sách, tác phẩm được phép lưu hành mà anh/chị/bạn/em được học/đọc của Chủ tịch Hồ Chí Minh hoặc của các tác giả khác viết về Người đã truyền cảm hứng, nâng cao nhận thức, định hướng anh/chị/bạn/em luôn học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách của Chủ tịch Hồ Chí Minh:

Tác phẩm: Nhật ký trong tù – Tác giả: Chủ tịch Hồ Chí Minh

2. Thông tin của thí sinh dự thi

Họ và tên: Nguyễn Ngọc Hoài Thương

Chức vụ: Đoàn viên chi Đoàn 23DQH1B

Ngày tháng năm sinh: 05/08/2005

Thư viện/Khoa/Trường: Khoa Truyền thông sáng tạo – Trường Đại học Nguyễn Tất Thành

Số điện thoại cá nhân: 0817866323

Địa chỉ email cá nhân: nguyenngochoaithuong58@gmail.com

Trong suốt chiều dài lịch sử của dân tộc Việt Nam, có lẽ chưa từng có một vị lãnh tụ nào lại hội tụ đủ ba yếu tố vĩ đại: nhà tư tưởng – nhà hành động – nhà nghệ thuật như Chủ tịch Hồ Chí Minh. Con người ấy không chỉ lãnh đạo cuộc kháng chiến giành độc lập dân tộc, không chỉ kiến tạo một thời đại mới cho Việt Nam, mà còn để lại cho hậu thế một di sản tinh thần vô giá, trong đó có thi tập "Nhật ký trong tù". Dưới góc nhìn của một sinh viên, đồng thời là một người trẻ ôm ấp hoài bão chính trị, tôi xem "Nhật ký trong tù" không chỉ là một tập thơ – đó là bản tuyên ngôn bất khuất về tinh thần yêu nước, là tuyên ngôn về nhân cách người chiến sĩ cách mạng trong cơn khổ nạn, là ánh sáng dẫn đường giữa bóng tối khổ đau.

"Nhật ký trong tù" được Chủ tịch Hồ Chí Minh viết trong khoảng thời gian Người bị chính quyền Tưởng Giới Thạch bắt giam từ năm 1942 đến 1943. Đây là thời kỳ vô cùng gian khổ, khi Người phải trải qua hơn ba mươi nhà giam, bị xiềng xích, bị đói khát, bị dày vò cả về thể xác lẫn tinh thần. Nhưng chính trong những tháng ngày tưởng chừng bi thương ấy, tinh thần thép, ý chí sắt đá và tâm hồn vĩ đại của Hồ Chí Minh lại bùng sáng hơn bao giờ hết qua từng câu thơ, từng trang nhật ký.

Ngay từ bài thơ đầu tiên "Vào nhà ngục Quảng Tây", ta đã thấy rõ một tâm lòng kiên định, một trái tim không chịu khuất phục:

"Thân thể ở trong lao, Tinh thần ở ngoài lao. Muốn nên sự nghiệp lớn, Tinh thần phải càng cao."

Đây là lời tuyên bố của một chiến sĩ cách mạng. Bị giam hãm về thể xác, nhưng tinh thần Người vẫn vượt ngục, vẫn hướng về lý tưởng cao cả. Bài thơ mở đầu là bản lĩnh, là khí phách của một con người vững vàng trước bão tố. Tư tưởng "dĩ bất biến, ứng vạn biến" của Hồ Chí Minh không chỉ thể hiện qua đường lối ngoại giao, mà còn thể hiện sâu sắc trong phong thái sống, trong cách ứng xử trước nghịch cảnh. Với Người, nghịch cảnh không phải là nhà tù giam hãm, mà là thử thách để rèn luyện khí tiết.

Từ góc nhìn của một người trẻ, tôi xúc động khi nhận ra: chính trong gian khổ, phẩm chất vĩ đại của con người mới thật sự tỏa sáng. "Nhật ký trong tù" là một bài học vỡ lòng về bản lĩnh chính trị – điều không có trường lớp nào dạy ta rõ hơn bằng chính sự trải nghiệm từ một con người dấn thân và dám sống như Hồ Chí Minh.

"Nhật ký trong tù" không hề mang giọng điệu than thở hay tuyệt vọng. Ngược lại, xuyên suốt tập thơ là giọng thơ kiên cường, nhẹ nhàng mà sâu sắc, lạnh lùng mà thiết tha, đôi lúc hóm hỉnh, lạc quan, tất cả đều thấm đượm tinh thần nhân văn cao cả. Trong bài "Giải đi sớm", dù trời tối mù, đường đi gian khổ, nhưng Người vẫn dùng ngôn từ đầy hình ảnh:

"Người đi Thiên Lý một ngày, Gian nan đây đó vẫn đầy lòng vui."

Đó là niềm vui của người cách mạng, dù bị áp giải giữa xiềng xích vẫn nở nụ cười trong lòng. Người không bao giờ để bóng tối bên ngoài giam giữ ánh sáng trong tim mình. Đó là bài học lớn cho lớp trẻ chúng ta: sống có lý tưởng, thì gian nan chỉ là gió bụi, không thể che mờ tầm nhìn của người có chí lớn.

Không chỉ thể hiện tinh thần bất khuất, "Nhật ký trong tù" còn cho thấy một tâm hồn thi sĩ tinh tế và yêu đời sâu sắc. Trong bài "Cảnh chiều tối" (Mộ), Người đã vẽ nên một bức tranh thiên nhiên đầy thi vị:

"Chim mỏi về rừng tìm chốn ngủ, Chòm mây trôi nhẹ giữa tầng không."

Giữa hoàn cảnh bị áp giải, đôi chân mỏi nhừ, bụng đói cồn cào, Người vẫn ngẩng đầu ngắm nhìn bầu trời. Đó không chỉ là cái nhìn của một thi sĩ, mà là bản lĩnh của một nhà chính trị biết

tìm sức mạnh trong cái đẹp, biết gieo niềm tin vào những điều tưởng chừng nhỏ bé. Và rồi, hình ảnh người thiếu nữ xây ngô trong ánh hoàng hôn vang lên như âm vang của hy vọng:

"Cô em xóm núi xây ngô tôi, Xây hết, lò than đã rục hồng."

Hai câu thơ kết như một khúc ca âm áp. Lửa hồng là biểu tượng của sự sống, của niềm tin, của cách mạng. Qua đó, Người ngầm khẳng định rằng: đằng sau bóng tối, nhất định sẽ là ánh sáng. Đằng sau đêm dài, nhất định sẽ là bình minh.

Là sinh viên của thế kỷ XXI, tôi nhận ra rằng: bài học lớn nhất từ "Nhật ký trong tù" không nằm ở hoàn cảnh tù ngục, mà ở cách Người hóa giải hoàn cảnh bằng tư duy tích cực, bằng ý chí quật cường và trái tim nhân hậu. Không có sự bi lụy, không có sự hằn học, tất cả đều được chuyển hóa thành chất liệu để viết nên một bản anh hùng ca giữa chốn lao tù.

"Nhật ký trong tù" còn là minh chứng cho tư duy chiến lược và trí tuệ sâu sắc của Chủ tịch Hồ Chí Minh. Trong rất nhiều bài thơ, Người đã thể hiện khả năng quan sát, phân tích xã hội, phản ánh hiện thực với một cái nhìn tinh táo, sắc sảo. Trong bài "Thăm nhà thương", Người không chỉ cảm thương bệnh nhân mà còn châm biếm sâu cay chế độ nhà tù phi nhân tính:

"Bệnh nặng mà không thuốc, Còn người thì đê thêm."

Một nét bút nhẹ nhàng, nhưng đầy sức tố cáo. Một cái nhìn nhân văn, nhưng không thiếu phần sắc bén. Tác phẩm không phải là một tập thơ cá nhân, mà là tấm gương phản chiếu một xã hội, là lời buộc tội không cần hằn học mà vẫn khiến người đọc day dứt.

Đọc "Nhật ký trong tù", tôi hiểu rằng chính trị không chỉ là đấu tranh trên nghị trường, mà còn là sự đấu tranh trong từng hành động sống, từng cách nhìn đời. Người làm chính trị chân chính không bao giờ để mình bị khuất phục bởi ngoại cảnh, mà luôn biết biến khổ đau thành sức mạnh, biến gông cùm thành vũ khí tinh thần.

Chủ tịch Hồ Chí Minh đã biến nhà tù thành trường học. Người học tiếng Trung, học y lý, học làm thơ, học cách hiểu con người. Đó là biểu hiện của một nhà lãnh đạo vĩ đại – không ngừng học tập, không ngừng hoàn thiện bản thân để phục vụ dân tộc. Đây cũng là lời nhắn gửi thiết tha với thế hệ trẻ hôm nay: muốn xây dựng đất nước, trước hết phải tu dưỡng, học hỏi, rèn luyện bản lĩnh và nhân cách.

Nghệ thuật trong "Nhật ký trong tù" giản dị mà sâu sắc. Ngôn ngữ thơ vừa bình dân, vừa bác học; hình ảnh vừa thực, vừa biểu tượng; tư tưởng vừa cá nhân, vừa thời đại. Không cần hoa mỹ, mỗi bài thơ như một mũi tên bắn trúng trái tim người đọc. Người dùng thơ để truyền tư tưởng cách mạng, truyền triết lý sống, truyền hơi ấm nhân đạo. Đó là đỉnh cao của sự kết hợp giữa nghệ thuật và chính trị.

Cuối cùng, điều khiến tôi cảm phục nhất là tinh thần nhân ái xuyên suốt tập thơ. Dù trong hoàn cảnh nghiệt ngã, Người vẫn giữ vẹn nguyên lòng thương yêu con người. Từ tên lính áp giải đến bạn tù, từ kẻ thù đến dân nghèo, tất cả đều được Người đối xử bằng một tấm lòng rộng mở. Trong bài "Tức cảnh", Người viết:

"Cơm rau dưa muối vẫn còn ngon, Ngục tối đêm dài vẫn hóa vườn."

Chính tấm lòng ấy đã giúp Người vượt qua tất cả. Chính tình yêu thương ấy là vũ khí mạnh nhất mà không gông cùm nào có thể xiềng xích được. Tình yêu thương trong thơ Người không chỉ là biểu hiện cảm xúc cá nhân, mà còn là bản lĩnh đạo đức của một nhà cách mạng chân chính. Đó là thứ nhân đạo không nhu nhược, không cảm tính, mà là nền tảng cho tư tưởng giải phóng con người. Trong từng vần thơ, Người không chỉ cảm thương những phận người lầm

than, mà còn hướng họ đến ánh sáng của tự do và phẩm giá. Nhân ái không khiến Người mềm yếu, mà làm cho ý chí đấu tranh của Người trở nên sâu sắc, bền bỉ và thuyết phục hơn. Chính vì vậy, "Nhật ký trong tù" không chỉ cảm hóa người đọc bằng lý trí, mà còn chạm đến trái tim bằng sự chân thành và bao dung. Tình yêu thương của Hồ Chí Minh – giữa chốn lao tù tăm tối – chính là thứ ánh sáng nhân văn làm bừng sáng cả một thời đại, là lời nhắc nhở âm thầm nhưng mạnh mẽ với thế hệ trẻ hôm nay: hãy học làm người trước khi làm cách mạng.

Khép lại "Nhật ký trong tù", tôi không chỉ khép lại một tập thơ, mà như vừa đi hết một chặng đường giáo dục tinh thần. Tôi thấy mình được tôi rèn thêm bản lĩnh. Tôi hiểu thêm về lý tưởng. Tôi cảm nhận sâu sắc hơn về phẩm chất của một nhà chính trị đích thực – người luôn lấy dân làm gốc, lấy nhân nghĩa làm nền, lấy bất khuất làm phương châm hành động.

"Nhật ký trong tù" không chỉ là một tập thơ, mà là ngọn đuốc soi sáng con đường cách mạng và con đường nhân sinh. Trong những lúc gian nan, thử thách nhất, những câu thơ của Hồ Chủ tịch như lời thầm thì động viên, tiếp thêm sức mạnh cho mỗi người con đất Việt. Tinh thần kiên cường, lòng nhân ái sâu sắc và ý chí bất khuất ấy chính là kim chỉ nam để thế hệ trẻ hôm nay không ngừng vươn lên, không ngừng cống hiến cho sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc.

Tôi tin rằng, khi ta thấm nhuần và thực hành những giá trị ấy trong từng hành động, từng suy nghĩ, chúng ta đang góp phần làm nên sức mạnh đoàn kết của dân tộc, giữ vững ngọn lửa cách mạng không bao giờ tắt. Mỗi bước đi trên hành trình trưởng thành và phụng sự đất nước đều là một lời khẳng định về lòng yêu nước, về tinh thần trách nhiệm và về niềm tự hào được sinh ra trong một dân tộc anh hùng.

Và như thế, "Nhật ký trong tù" không chỉ còn là ký ức của một thời kỳ lịch sử, mà trở thành biểu tượng vĩnh hằng của lòng dũng cảm, trí tuệ và nhân văn. Từ những trang thơ giản dị ấy, tôi nhận ra rằng, con đường đến với tự do và hạnh phúc không bao giờ dễ dàng, nhưng luôn xứng đáng với mỗi giọt mồ hôi và máu xương của bao thế hệ đi trước. Tôi nguyện giữ vững lý tưởng đó trong tim, để mỗi ngày được sống và học tập là một ngày tôi góp phần làm rạng rỡ thêm trang sử hào hùng của dân tộc ta.